

Zoo kon de correspondent uit Gouda het mooie succes boeken van een schenking in eens groot f 500.—, waardoor de gever volgens de bestaande bepalingen het lidmaatschap van de Vereeniging verkreeg.

Als tweede verrassing kan worden gemeld dat dezer dagen nog ontvangen werd een gift van N.N. ad f 175.— voor het tekort.

Hartelijk dank, zoowel aan den betreffenden correspondent, als aan de gevers.

Vraag en antwoord. Door twee correspondenten is gewezen op de nogal eens voorkomende opmerking: laten zij die hun kinderen willen laten studeeren, dat dan zelf ook maar betalen.

Ds. G. Zeijl te Eindhoven heeft in de Kerkbode voor Noord Brabant en Limburg van 1 Nov. 1935 hierover een artikel geschreven dat wij gaarne overnemen.

„Zal uw zoon niet studeeren?”

Vrijwel onopgemerkt — althans buiten den engeren kring van die aan haar verbonden zijn — heeft onze Gereformeerde Universiteit verleden week haar 55-jarig bestaan herdacht. Natuurlijk; want het is ook geen gewoonte aan ieder lustrum ruchtbaarheid te geven; slechts groote jubilea, zooals 5 jaar geleden het halve-eeuw-feest worden openbaar gevierd.

Toch mag onze voortdurende aandacht wel aan deze stil voortwerkende Hoogeschool geschonken worden. Zij is toch in dit opzicht zoo uniek, dat zij vrij van Staatsbemoeiïng, een band heeft aan heel ons *Gereformeerde* volk; zij werkt ten bate van *dát* volk in de eerste plaats, maar ze kan dit ook alleen doen, wanneer ze door dat volk gedragen wordt. Blijvend moet onze belangstelling naar haar uitgaan voortdurend moet ons gebed voor haar opgaan, aldoor moeten we ook allen onze gaven voor haar afstaan.

De vraag mag wel gesteld worden, of wij hier in Eindhoven allen voldoende overtuigd zijn van de groote beteekenis die de Vrije Universiteit voor heel ons Gereformeerde leven heeft. Er zijn hier maar al te velen, die meenen om allerlei redenen haar hun steun te moeten onthouden. Vooral één argument wordt blijkbaar nog al eens gehoord, wanneer de Comité-leden in onze Gemeente haar belangen komen